

„Nej, men jeg har jo selv gjort mig Formodninger. Hun har været stærkt nervøst opreven i de sidste Dage.“

„Der er vist ingen Tvivl. Men det skal du kun være glad for. Det vil sikkert være godt for Jytte at faa et Barn.“

„Det er ogsaa mit Haab,“ sagde Fru Bertha med sin bekymrede Stemme og faldt atter hen i sine egne Tanker.

Da Jytte kom ned paa Gaden, mærkede hun godt, at den Glæde, hun straks havde følt paa sin Venindes Vegne, ikke var uden Brod; men med Vilje undgik hun at gøre sig nærmere Rede for Smertens Aarsag. Derimod gav hun efter for en pludselig Lyst til at overraske Karsten i hans Atelier, inden hun tog ud paa Nørrebro.

Hun traf ham optaget af sit Konkurrencebillede, der gjorde gode Fremskridt. Han havde valgt at fremstille den historiske Rigsdagsscene, hvor Enslev med en Tale styrtede det sidste Højreministerium. Allerede i Slutningen af Maj skulde Skitserne indsendes, saa han havde ingen Tid at spille.

Jytte klappede ham paa Kinden og roste ham. Hun vidste ikke, om det var, fordi hun nu saa paa ham selv med andre Øjne, at hun ogsaa bedømte hans Kunst anderledes end før; men hun syntes, det var lykkedes ham at komme bort fra sine tidligere altfor tomme Virkemidler.

Hun fortalte, at hun kom fra Dronningens Tværgade og havde truffet Asmus Hagen der. Den Nyhed, Fætteren havde bragt, fortav hun dog af Sky for at nævne Dihmers Navn.

Besøget varede i det hele kun fem Minutter, og da Karsten spurgte, om hun nu tog hjem, svarede hun af samme Grund Ja.

Hun traf Meta ene hjemme sammen med Børnene. Hendes Mand var for et Par Dage siden taget til Favsingholm for at se paa Forholdene. Ved Synet af Venindens lykkestaalende Ansigt var Jytte ikke langt fra at fortryde, at hun var taget derud.

„Jeg veed allerede det hele,“ faldt hun hende straks i Talen. „Min Fætter har sladret af Skole. Han kender Lægen derovre. Men lad mig nu høre — hvad er egentlig Meningen?“

„Ja, du kan tro, vi gjorde store Øjne begge to!“ sagde Meta,